

โอวาทธรรมครั้งสุดท้ายก่อนละสังขาร

หลวงปู่แบน ธนากโร

...ไม่รู้จะไปนับเพื่อประโยชน์อะไร แล้วเราก็เป็นอย่างนี้ เหมือนกันหมด แม้แต่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านก็ยอมรับ อันนี้เป็นสัจธรรม เป็นของจริง เท่าความเป็นจริง ทุกรูปทุกนาม สรูปแล้วไม่ว่าเราไม่ว่าเขาก็ต้องตกอยู่ในสภาพที่สูญ ในเมื่อยัง หายใจอยู่ นับวันก็เสียไป ไม่หายใจ นับหรือไม่นับ ก็เท่ากัน

วันนี้มารมารบกวน มารมากวน ชั้นธมารก็ให้เป็นเรื่องของ ชั้นธไป ไฉ้มารที่มันเกิดจากไม่มีชั้นธ มารอันนี้เรียกว่ามารมีอยู่ กับเรา พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ท่านกำจัดมารตัวนี้ แล้วเข้าถึง แดนสุขเกษม เข้าถึงโดยหลักการวิธีการใดๆ เอาหลักการวิธีการ อันนั้นมาประกาศ ตามหลักการนั้นเรียกว่าพระศาสนา จึงว่าลม หายใจเข้าหายใจออกต้องมีสติระลึกถึงมากๆ เป็นการผูกเป็น การมัด ให้ความคิดความอ่านของเรานี้อยู่กับกองธรรม

กองธรรมก็คือ กว้างศอก ยาววา หนาคืบ (หมายถึงร่างกาย สังขาร) ทุกคนมีกองธรรมด้วยกันทั้งนั้น และมีสิทธิที่จะใช้ให้

เป็นประโยชน์ ถ้าใช้ไม่เป็น เป็นโทษทั้งนั้น ไม่ว่าจะเด็กหญิง
เด็กชาย ไม่ว่าจะวัยรุ่นหรือว่าวัยหนุ่มวัยสาววัยแก่ จะว่ายุคใหม่
หรือยุคเก่าใช้ไม่ถูก เป็นโทษ ก็เป็นยังไง ก็คือเจ้าของนี่ไม่สำรวม
รักษาใจ ปล่อยใจให้ไปตามกิเลสอารมณ์ฉุนเฉียวมันดิ่งมันลาก ผล
ออกมาก็มีแต่ไฟของกิเลสที่มันร้อนมันเผา แล้วก็ไม่ได้เลือกด้วย
ทุกรายก็ไม่ยกเว้น แก่ก็ไม่ยกเว้น หนุ่มสาวเค้าก็ไม่ยกเว้น แม้แต่
เด็กรู้จักความ เค้าก็ยังเริ่มฝึกเริ่มสอนให้แล้ว นี่คืออันตราย
อันดับหนึ่งของสังคมโลก

โลกจะพ้นจากอันตรายต้องพากันกำจัดมารตัวนี้ อย่านำมัน
มีคั่งค้างอยู่ในโลก แล้วสันติอันแท้จริงจะเกิดโดยทั่วถึงเลย
ทีเดียว คำว่าสำรวมธรรม **ศีล** แปลว่าสำรวม ศีลหมายความว่า
การสำรวมใจ การสำรวมใจจึงเรียกว่าศีล ไม่สำรวมใจศีลไม่มี
ไปวัดไม่มีการสำรวม บวชผ้าขาว ผ้าเหลือง ไม่มีความสำรวม
ผ้ามันไม่เป็นศีลให้ดอก ถ้าผ้าเป็นศีลให้ได้ โรงงานผลิตนี้
เยอะแยะไป ไม่ต้องไปรักษาศีลอยู่รูกขมูลร่วมไม้ให้ยาก แต่ไม่
เป็นอย่างนั้น

ความจริงนี้รักษาศีลต้องรักษาเรานี่เอง ไม่ใช่รักษาแต่ตัว ศ
สระอี ตัวล ลิง อันนั้นตัวหนังสือเขียนกันขึ้น สมมุติเรียกว่า
หนังสือแล้วก็อ่านไปตามที่เรียกกัน สมมุติตามๆกันมาทั้งนั้น
เป็นศีลหรือไม่เป็นศีลตัวหนังสือไม่รู้ แต่จิตที่รู้อยู่นี้รู้ว่าเราสำรวจ
ดีอยู่หรือไม่ หรือเราไม่สำรวจ อันนี้เราต้องระลึกรู้ให้มากๆ
สรุปแล้วอย่าให้ขาดสติ เดินทุกก้าวตั้งแต่ตื่นขึ้นมา ตั้งแต่ตื่น
ขึ้นมาตั้งสติทันที ลุกไปตรงไหน เดินไปตรงไหน เข้าห้องน้ำห้อง
ส้วม แม้แต่สะพานบาตร ไปบิณฑบาตก็ให้มีสติทุกขณะ

ไม่เสียหาย ไม่ต้องกังวลว่าพระศาสนาจะล่มสลายดอก ถ้า
หากว่าเราไม่มีสติ ไม่สำรวจ แม้แต่บ่วงหมกก็ไม่สำรวจ ไม่มีสติ
นั้นนะทางแห่งความล่มสลายในสภาพของเราที่เป็นอยู่ ไม่มีใคร
ต้องการให้เจ้าของล่มสลายซักคนหรอก พวกกันรักษาให้ดี รักษา
พระศาสนาก็คือการรักษาเรา รักษาศีลก็คือการรักษาเรา การ
ปฏิบัติธรรมก็คือการปฏิบัติเรา

สิ่งอื่นไม่ใช่เรา ไม่ต้องสนใจ ตัดออกไปเลย จะเป็นอารมณ์
อิฏฐารมณ์ หรือว่าเป็นอารมณ์**อนิฏฐารมณ์** ชอบใจ ไม่ชอบใจ

ขนาดไหนเพียงไรก็ช่าง เหมือนกับฟองน้ำหรือพยับแดดทั้งนั้น
จะไปสนใจหัวมันทำไม หลวงตาท่านพูดบ่อยๆ ที่นี้อากาศดีมาก
ยิ่งดีก ยิ่งดีกอากาศยิ่งละเอียด นี่ยังไม่ทันดีก เก้าโมงกว่า สาม
ทุ่มกว่าแล้ว เมื่อคืนก็ถามอยู่เล็กน้อย เเล็กแล้ว เล็กก็ทุ่ม เล็ก
สามทุ่ม เวลาจิตจริงจั่งประกอบความพากความเพียร ไม่ต้อง
ทุ่มต้องยาม เวลาอยากจะเลิกฟังธรรมปฏิบัติธรรม ตั้งใจมันคง
อยู่ในทุ่มยามแท้ (หัวเราะหึๆ) นี่ก็มารตัวหนึ่งนะ มารตัวนี้เค้า
ครอบหมดโลกธาตุ ไม่มีใครยิ่งใหญ่กว่าเค้าดอก มีแต่องค์
พระพุทธเจ้าและพระสาวกของพระพุทธเจ้าเท่านั้น อยู่เหนือมาร
มารเข้าไปเกี่ยวข้องไม่ได้

มาพักกันหลายองค์ ทำสถานที่นี้ให้เป็นสถานที่สงบวิเวกได้
มากได้กว้างขวาง ถ้าหลายๆองค์หลายๆท่านไม่พยายามทำ
ความสงบ ไม่มี ความพยายามที่จะสร้างวิเวก สถานที่นี้จะเป็น
สถานที่อาละวาดวุ่นวาย ไม่เป็นไปเพื่อการขัดเกลาจิตใจ ไม่
เป็นไปเพื่อการกำจัดมารพรรคน้อยใหญ่ ฉันทุกามีสติ บริโภค
ทุกคำมีสติ กินทุกคำให้มีสติ กินเข้าไป เคี้ยวก็อบๆ นึกคาย

ออกมา แล้วกินได้บ่ ร่างกายตั้งแต่ศีระชะมาลงไปหาเท้า เท้าไป
หาศีระชะ มันมาจากไหน มาจากอาหารที่เป็นของ**ปฏิภูล** แล้ว
ร่างกายของเราๆนี่เองมาจากอาหารทั้งนั้น มันไม่ได้เป็นของ
วิเศษวิโสอะไรกันนักดอกเด้อ จำเอาไว้ มีแต่ของปฏิภูลทั้งนั้น
ไม่ใช่กองมรรค กองผลหรือ

บิณฑบาตให้มีสติ นับตั้งแต่ห่มจีวร คลุมจีวร ช้อนผ้า
สังฆาฏิ มีสติ หยิบบาตรมีสติ อุ้มบาตร หรือจะสะพายบาตรก็ให้
มีสติ เดินก็ให้มีสติในการเดิน เดินไปเดินมา เดินไปเดินมา ให้มี
สติ จึงเรียกว่าบิณฑบาต ไม่อย่างนั้นก็ไปหาอยู่หากินอย่าง
วัวควายนั่นนะ (หัวเราะ)

เรียกว่าอยู่ด้วยกันหลายๆองค์ ช่วยกันสร้างคามวิเวกให้
เกิดขึ้น ได้ยินบ้างมัย ได้ยินไหม อยู่ด้วยกันหลายๆองค์ช่วยกัน
สร้าง**คามวิเวก**ให้เกิดขึ้นมีขึ้น คามวิเวกนี้จะมารวมเป็นกอง
เป็นก้อน นั่นคือการรักษาทรงไว้ซึ่งพระศาสนา อยู่ด้วยกันมากๆ
มีแต่เรื่องเอร็ดอร่อยที่กิเลสมันบอกให้ นั่นมันก็เป็น...แหม เป็น
ทางที่จะบอกว่านั้นคือทางเสื่อมโทรม คือทางหายนะของพระ

ศาสนา คือหายนะมาจากนักบวช ไม่ว่าจะหญิงว่าชาย นักบวชมา
จากหัวใจของคนนั่นเอง ไม่ใช่พระศาสนาจะล่มสลายเพราะ
กาลเวลา ห้าพันปี ห้าแสนปี ห้าล้านปี พระศาสนาไม่ขาดกัน
หรืออก อย่าไปคิดว่าห้าพันปี เดียวนี้ละในหัวใจของชาวพุทธนี้มัน
มีชั๊กกี้เปอร์เซ็นต์กันนี้ มันคงอยู่ในพระสังฆธรรมมีชั๊กกี้เปอร์เซ็นต์
บางคนครึ่งเปอร์เซ็นต์ในร้อย ก็ยังมองไม่เห็นเดี๋ยวเนี่ย มีแต่
สกปรก รกรุงรัง กองขยะ

แล้วก็ยังพอใจ พอใจในศาสนาพุทธ อยากให้พุทธศาสนา
เป็นศาสนาแห่งชาติ แน่ะ เป็นเพราะอะไร เราก็กพยายามเราให้
เป็นไม่ได้แล้ว จะพยายามทำบ้านทำเมือง ทำเพื่อให้เป็นไป
ได้มัย คือเป็นไปได้มันได้ประโยชน์อะไร ศาสนาไม่ได้อยู่กับ
คำพูด อยู่กับการกระทำ อยู่กับข้อประพฤติปฏิบัติ อยู่กับหัวใจ
ของคนนี้

จึงว่าอย่างหลายๆเรื่องหลายๆอย่างมาพูดมาจา ปลุกน้อม
ลูกๆหลานๆให้ตื่นกันนะ อยากปลุกให้ตื่นกันใช้มัย ธรรมของ
พระพุทธเจ้าทุกบาททุกกถาเป็นธรรมปลุกเราให้ตื่นกัน ทำ

กล่อมให้หลับก็คือกิเลส สบายแล้วๆ สุขหนอๆ อยู่ในกองมูตร
กองคูถเต็มไปด้วยของปฏิกูล ก็ยังสุขหนอ ไม่รู้มันจะเกิดมา
ทำไม โง่เง่าขนาดนั้นวะ ได้ยินบ่ (หัวเราะ) ไม่รู้จะเกิดมาทำไม
โง่เง่าขนาดนั้น อย่าไปพูดกับชาวบ้านเค้านะ พูดกับเราเองไม่
เสียหายดอก (หัวเราะ) พูดกับเราเองไม่เสียหาย พูดมากไม่ดี
มันจะได้ตื่นตัวเป็นผู้ฉลาดกันซักที เอ้า พวกกันตั้งใจรับพรนะ

ที่มา: <https://youtu.be/vtieZ9a7-aM>